

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 3C/107/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913207386
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2018:5913207386.26

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu v 1.rade: Y. B. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom T. L. XX, zast. JUDr. Miroslavom Koničkom, advokátom, so sídlom A. Bernoláka 6, 034 01 Ružomberok, IČO: 37807439 a žalobkyne v 2.rade: D. S., rod. W.vá, nar. X.XX.XXXX, trvale bytom M. M. XXXX/XX, T., zast. splnomocneným zástupcom Michalom Novosádom, nar. X.X.XXXX, trvale bytom M. M. F./XX, T., proti žalovanej v 1.rade: B. S., rod. I., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. U. XX, T. U. a žalovanej v 2. rade: W. S., nar. X.X.XXXX, trvake bytom C. U. XX, T. U., obe zast. Advokátska kancelária JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom M.R.Štefánika 1822, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36832103, za účasti Slovenskej republiky, o určenie, že do dedičstva patrí suma 8490,- eur

rozhodol:

I. Súd z a m i e t a žalobu na určenie, že do dedičstva po neb. Ing. B. W., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. L. XXX, patrí suma 8.490,- eur vybratá žalovanou v 2.rade z jeho vkladnej knižky vedenej v O. sporiteľni, a.s. pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

II. V časti konania o nároku na určenie, že do dedičstva po neb. Ing. B. W., zomr. XX.XX.XXXX, patrí suma 8 490,- eur, súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania žalovanej v 2. rade voči žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

III. V časti konania o nároku na určenie neplatnosti plnomocenstva súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania žalovaným v 1. a 2. rade voči žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

IV. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania v časti konania o určenie, že do dedičstva po neb. Ing. B. W., zomr. XX.XX.XXXX, patrí suma vo výške 1.734,10 eur.

V. Slovenskej republike súd p r i z n á v a voči žalobcom v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania štátu v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania štátu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. a 2. rade sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 6.9.2013 v spojení s jej doplnením na výzvu súdu uznesením č.k. 3C/107/2013-46 zo dňa 5.11.2013, a to podaním doručенým dňa 10.12.2013, domáhali určenia, že do dedičstva po neb. Ing. B. W., zomr. XX.XX.XXXX, patrí suma 8.490,00 eur (vybratá v hotovosti odporkyňou v 2.rade dňa 28.9.2010 z vkladnej knižky Capital, vedenej v O. sporiteľni a.s. pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX). Žalobcovia uviedli, že sú deťmi neb. Ing. B. W., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, dedičské konanie vedené na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn.

5D/110/2010. Poručiteľ zomrel bez zanechania platného závetu na celý majetok a listiny o vydedení. Ako zákonní dedičia dedia poručiťelove deti, každý z nich rovnakým dielom. Žalobcovia uviedli, že dedičstvo neodmietli. Nebohý si dňa 29.8.2010 zlomil krčiek femoru stehnovnej kosti ľavej nohy, kvôli čomu bol hospitalizovaný v nemocnici za účelom operácie. V priebehu jeho hospitalizácie nastal u neho rozvrat vnútorného prostredia a preto v nemocničnom zariadení zostal do svojej smrti dňa 12.12.2010. Po celý čas hospitalizácie bol pod vplyvom psychofarmák a iných liekov. Žalobcovia ďalej poukázali na konanie vedené na tunajšom súde vo veci určenia neplatnosti právnych úkonov, určenie, že veci patria do dedičstva, o neplatnosť závetu (sp.zn. 3C/47/2011). Ďalej žalobcovia v priebehu dedičského konania po nebohom sa dozvedeli, že dňa 28.9.2010 v čase od svojej hospitalizácie na doliečovacom oddelení ÚVN Ružomberok po operácii zlomeniny krčka ľavého bedrového kĺbu dňa 21.9.2010 bol žalovanou v 2.rade zrušený otcov termínovaný vklad č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v O. sporiteľni a.s. vo výške 8.497,41 eur, ktorá v ten istý deň 28.9.2010 vybrala v hotovosti 8.490,00 eur cez odcudzenú otcovu vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. O odcudzenej vkladnej knižke, resp. vkladných knižkách hovoria, pretože predmetné vkladné knižky v otcovej pozostalosti nenašli a žalovaná v 2.rade sa disponentkou k otcovej vkladnej knižke Capital č. XXXXXXXXXXXX/XXXX stala až dňa 7.9.2010, teda 4 dni po tom, ako bolo ich otcovi vyšetrením na CT dňa 3.9.2010 diagnostikované „závažné poškodenie mozgu nasvedčujúce pre demenciu (závažnú forenzne významnú duševnú poruchu v pravom slova zmysle)“, ako sa to píše v znaleckom posudku vypracovanom MUDr. Stanislavom Kollárom, znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, vypracovanom v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 3C/47/2011. Vzhľadom na tieto skutočnosti s poukazom na ust. § 38 ods.2 Občianskeho zákonníka je neplatné plnomocenstvo pre W. S. zo dňa 7.9.2010. Navyše na plnomocenstve zo dňa 7.9.2010 je evidentne sfalšovaný podpis napodobujúci podpis ich otca, ktorý je overený len pracovníčkou banky, ktorá údajne vycestovala z Ružomberka do Liečebne pre dlhodobu chorých v Štiavničke deň potom, ako tam ich otca previezli so zlomenou nohou, neodoperovanou zlomeninou, kvôli jeho zlému zdravotnému stavu.

2. Právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade vyjadril s návrhom nesúhlas. Existenciu duševnej poruchy nevyplýva z dokumentov, ktoré sú predložené v spise. Napríklad zo zápisu zo dňa 3.9.2010 CT mozgu je uvedená atrofia mozgu, keď si zistil, že je to príznak a nie o diagnóza, ide o zmenšenie mozgu, ktoré môže byť spôsobené pokročilým vekom, alzheimrovou chorobou, alkoholizmom, cukrovkou. Je všeobecne známe, že pán W. bol lesník a často požíval alkoholické nápoje vo väčšej miere, takže zo záznamu z 3.9.2010 nemožno dovodiť žiadnym spôsobom, že spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená. Ďalej uviedol, že pán W. splnomocnil určité osoby, aby počas jeho hospitalizácie vybavovali určité úkony, zariaďovali určité záležitosti, na čo mal plné právo. K skutočnosti, v akej miere bola obmedzená prípadne jeho spôsobilosť na právne úkony a v akom období, nakoľko bol hospitalizovaný počas niekoľkých mesiacov, je potrebné znalecké dokazovanie. V tomto prípade dané úkony boli vykonané pri plnej spôsobilosti na právne úkony pána W. štandardným spôsobom vzhľadom na okolnosti, v ktorých sa pán W. pri ich vykonávaní nachádzal. Žalobcovia o pána W. neprejavovali taký záujem aký by prináležal. Žalobca v 1.rade ho bol navštíviť iba jedenkrát, aj to v situácii, kedy ho už pán W. nerozoznával. Pán W. mal plné právo počas svojho života nakladať so svojimi financiami, ako to uznal za vhodné. Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by odporkyne vedeli o tom, že na začiatku septembra r.2010 mal B. W. poškodený mozog. Žalované v 1. a 2. rade preukázali, že došlo k platnému právnemu úkonu darovania sumy 8.490,00 eur v čase okolo dátumu 3.3.2010, potvrdil to svedok Harbuta. Skutočnosť, že takýto úkon neurobil pán W. prvýkrát, vyplynula z vyjadrenia navrhovateľa v 1.rade, keď v minulosti daroval vkladnú knižku H. I.. Bolo štandardom a praxou u neb. W. darovať určité čiastky alebo vkladné knižky. Nakoľko peňažná suma bola na termínovanom vklade, mala byť vybraná až po uplynutí predmetného viazania, ako tvrdili odporkyne, čo bráni tomu, aby súd určil, že táto suma patrí do dedičstva. Ďalej v konaní nebolo preukázané, že by došlo k sfalšovaniu podpisu na plnomocenstve, ktorého určenia neplatnosti sa navrhovateľa domáhajú. Je potrebné predovšetkým skúmať darovanie peňazí realizované v marci 2010.

3. Žalovaná v 1.rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedla, že vedela vždy o všetkých vkladných knižkách uja, čo mal naštrené za celých 30 rokov, čo boli v kontakte. V minulosti už bola spoludisponentkou na iných bankových účtoch uja. Iba ona vedela heslá na jeho vkladných knižkách. V marci r. 2010 mala dcéra, t.j. žalovaná v 2.rade, 18 rokov a poručiteľ jej vkladnú knižku vedenú v O. sporiteľni daroval, nakoľko ju chcel podporiť v štúdiu. Chcel ísť vybrať peniaze v marci 2010, ale bolo to nevýhodné, pretože termínovaný vklad končil v novembri 2010, preto sa dohodli, že tie peniaze vyberú až v novembri 2010. Keď sa stal úraz, navštevovali ho. Hneď prvý týždeň ho to trápilo a povedal, že

zaraz treba tie peniaze z vkladnej knižky v sporiteľni vybrať, že ide na operáciu, že sa môže všeličo stať. Následne sa išla informovať do banky, pracovníčka banky jej povedala ako postupovať, že treba vyhotoviť splnomocnenie. Ujo, keď to podpisoval, sedel ešte s tou pracovníčkou, vtipkoval, pýtal sa jej, či ju má osloviť pani alebo slečna. Keď sa ho pýtali prečo, povedal, že si všimol, že nemá prsteň na ruke. Keby bol dementný, tak určite by takto nereagoval. Bol tam prítomný W. N., , šofér, ktorého si zariadila, ktorý ich vozil do Štiavničky, ako aj pracovníčka banky a ona s dcérou W. S.. Dcéra sa vtedy stala spoludisponentkou na termínovanom vklade. Dňa 28.9.2010 išla vybrať peniaze. Plnomocnenstvo podpísal vlastnoručne Ing. B. W.. Bol veľmi rád, že sa to zrealizovalo, povedal, aby odmenila pracovníčku banky, ona peniaze odmietla, potom sa s pánom W.m dohodli, že jej kúpi kyticu kvetov, čo aj urobila. Vyšetrenie CT požiadala ona u lekára na chirurgii. Keď sa u neho informovala na výsledok, povedal len, že výsledok je negatívny, že je v poriadku. Pred podpisom plnomocnenstva na disponovanie s vkladnou knižkou pre W. S. občiansky preukaz išla vyžiadať od sestričky v Štiavničke v ambulancii, kde bol uschovaný. Potom ho predložila pracovníčke banky na základe poverenia B. W.. Na uvedené dátumy znalecké posudky vypracované neboli, boli vypracované na dátumy, kedy boli prevádzané chata a motorové vozidlá. V posudku je nepresnosť, B.. Poloncová uviedla dátum 27.8., pán W. si zlomil nohu 29.8. Pokiaľ uvádzala, že od 27.8. nebol spôsobilý k sebaobslužným úkonom, samozrejme nemôže chodiť, nemôže ísť na WC sám, nemôže sa sám obliecť, musí ležať. V lekárskejších správach bolo uvedené, že jeho poloha bola vynútená. Poukázala na vyjadrenie primára J., ktorý ho vyšetroval počas pobytu v Štiavničke, kedy bolo splnomocnenie podpisované. Nízke skóre pacienta na MMSE vysvetlil nie poklesom jeho duševnej výkonnosti, ale značnou nahluchlosťou pacienta. V prípade poruchy sluchu pacienta duševné schopnosti pacienta sa hodnotia podľa sociability, resp. správania pacienta, a to bolo u pacienta bez závažnej poruchy. Poukázala na znalecký posudok B.. Stanislava Kollára strana 13, kde je výpis prepúšťacej správy zo dňa 20.9. zo Štiavničky. Pri príchode do zariadenia je popísaný jeho stav, že pacient bol orientovaný, vedomie lucívne, kontakt normálny, odpovede adekvátne, orientácia osobou, miestom a časom dobrá, poloha aktívna, zrak a sluch veku primerané, nedoslýchavosť. Pri prepustení pacienta dňa 20.9. sa píše, že bol mentálne v relatívne dobrej výkonnosti, opakovane sa dožadovoval operačného riešenia zlomeniny krčku stehrovej kosti, z ich hľadiska pacient mentálne aj kardiopulmonálne schopný absolvovať operačný výkon. Ďalej poukázala na odbornú literatúru z odboru neurológie, v zmysle ktorej za demenciu sa nepovažuje vekom podmienený pokles kognitívnych funkcií, napr. spomalenie informačných procesov, ľahká porucha pamäti, zmenšenie mozgového objemu. Sú to normálne zmeny. CT vyšetrenie mozgu bolo len orientačné vyšetrenie bez kontrastnej látky, na základe ktorého súdni znalci uviedli v nadväznosti na atrofiu mozgu diagnózu zmiešanej demencie, nielen vaskulárneho, ale aj Alzheimerovho typu. Alzheimerova demencia je charakterizovaná difúznou atrofiou mozgovej kôry. Ďalej poukázala, že pán W. bol aktívnym poľovníkom, aktívne šoféroval. V Amerike považujú za nedementného človeka, ak človek aktívne šoféruje, nepotrebujú minimálne testy, lebo minimálne test je len orientačné vyšetrenie poukazujúce na pokles kognitívnych funkcií. Všade v lekárskejších správach sa píše, že pán W. spadol 29.8.2010 a nie 27.8.2010, keby tam ležal 2 dni so zlomenou nohou, určite dostal by traumatický šok a následne by zomrel. Samotní žalobcovia v konaní 3C/47/2011 tvrdili, že do úrazu bol ich otec relatívne zdravý a nemohol vedieť, že skoro umrie.

4. Žalovaná v 2.rade vo svojej výpovedi na pojednávaní vyjadrila s návrhom nesúhlas. K plnomocnenstvu uviedla, že ujo jej tú vkladnú knižku dal na narodeniny v marci 2010, keď mala 18 rokov, a to pred svedkami na oslave, boli tam prítomní jej rodičia a starká, boli tam prítomní aj rodičia W. N. a mamin brat s manželkou. Ujo jej dal tú knižku v obálke. Prevzala ju, bola na meno Ing. B. W.. Potom to chceli vybrať, ale keďže to bolo na termínovanom vklade končiacom v novembri 2010, rozhodli sa počkať. Potom ujovi sa stal úraz, mali ho operovať, ale ho neoperovali, išiel do Štiavničky. Veľmi si želal, aby bola zabezpečená, aby išla študovať na tú školu. Chodili ho navštevovať. Keď to hovoril, tak tam boli obe. Mama sa išla informovať do banky ako by sa to dalo. Potom, keď to išli podpisovať, bola tam prítomná mama, W. N. - šofér, aj pracovníčka banky. Ujo to po sediačky podpísal, vedel čo podpisuje, vtipkoval s pracovníčkou banky. Následne ona tie peniaze vybrala, sú to peniaze, ktoré jej daroval, sú jej. Počas hospitalizácie navštevovali s mamou Ing. W. dosť často, tak jedenkrát týždenne. Kázal mame, aby kupovala veci, čo mu bolo treba. Súhlasil, aby sa ona postarala o všetky jeho peniaze. Bola tam, keď jej to hovoril hneď na začiatku, ako ho dali do nemocnice.

5. Svedok W. N. vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že bol prítomný pri udeľovaní plnomocnenstva neb. Ing. B. om W.m W. S. na nakladanie s jeho vkladnou knižkou. Bolo to na začiatku, keď bol privezený do zariadenia v Štiavničke, na jeseň asi 4 roky dozadu. Bolo spisované v zariadení v Štiavničke priamo na izbe, bol tam prítomný Ing. W., pracovníčka banky SLSP, B. S. a W. S. a on, nakoľko bol vodičom. Keď

tam prišli, bolo na žiadosť Ing. W., aby tam pracovníčka banky prišla, tak ich všetkých poznal, teda jeho, B. S., W. S.. Pracovníčku banky chcel osloviť, ale nevedel ako, nevedel, či je vydatá alebo slobodná, videl, že nemá na ruke prsteň, na túto tému s ňou aj zasrandoval. Pracovníčka banky si pýtala od neho základné údaje, či vie, čo chce spraviť, kvôli čomu ju volal. On jej odpovedal bez problémov na všetky otázky a podpísal priamo pred ňou na to plnomocenstvo. Išlo vlastne o darovanie účtu, čo mal v banke, W. S.. Vedel o tom, že tieto peniaze už daroval W. S. k 18 narodeninám, nakoľko bol tiež prítomný na oslave. Niekoľko ho na oslavu musel doviesť a odviesť, bol to on. Na oslave sa B. W. vyslovil, že W. S. tento svoj účet daruje, aby mohla študovať na VŠ. Na tej oslave to nebolo riešené žiadnymi papiermi, potom už nevie, ako sa to riešilo. Keď bol v zariadení, tak sa vyjadril, že ide o to, aby tá knižka sa prepísala na W. S.. Chcel, aby ich mohla ona využívať v budúcnosti. Jeho zdravotný stav bol zhoršený, takto si chcel zariadiť veci do budúcnosti. Predtým, ako došlo k podpisu plnomocenstva, poznal ho takých 5 rokov. Pri podpisovaní plnomocenstva sa mu javil ako vždy, úplne pri vedomí, žiadna psychická zmena u neho nebola. Plnomocenstvo podpísal v sede, všetci boli pri posteli.

6. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä s potvrdením Okresného súdu Ružomberok zo dňa 27.12.2010, že na tunajšom súde je vedené dedičské konanie po neb. Ing. B. W., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T.. L. XXX, pod sp.zn. 5D/110/2010. Súd sa tiež oboznámil s plnomocenstvom vystaveným Ing. B. om W.m, nar. XX.X.XXXX, bytom T.. L. XXX, pre W. S., nar. X.X.XXXX, bytom T.. U. XX, na jeho zastupovanie pri právnych úkonov nakladania s vkladom na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vydané v O. sporiteľni, najmä však pri vklade, výbere, mimoemisnom vklade a mimoemisnom výbere, zadaní výpovede, zákaze výplaty, zriadení a zrušení termínovaného vkladu, pripísaní úrokov na vkladnej knižke. Plnomocenstvo bolo dané na dobu neurčitú a zaniká smrťou splnomocniteľa. Z príkazu na zriadenie opakovaného termínovaného vkladu daného dňa 20.2.2001 Ing. B. om W.m, nar. XX.X.XXXX, vyplynulo, že žiadal v prospech termínovaného vkladu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX zúčtovať sumu 100.773,20 SKK na dobu viazanosti 6 mesiacov od 20.2.2001 do 20.8.2001, pričom termínovaný vklad bude opakovaný nepretržite. Napokon súd sa tiež oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo dňa 29.4.2015 sp.zn. 3C/47/2011, vrátane opravného uznesenia k tomuto rozsudku zo dňa 19.5.2015 sp.zn. 3C 47/2011, ako aj s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 8.10.2015 sp.zn. 9Co/439/2015, kde z výroku bolo zistené, že súd určil, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území B., obec Q. a to pozemky parcela č. CKN XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², parcela č. CKN XXX/X ostatné plochy o výmere 48 m² a parcela č. CKN XXX/X ostatné plochy o výmere 21 m² a stavba rekreačnej chaty súpisné číslo XXX postavené na pozemku parcela č. CKN XXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 30 m², zapísané na LV č. XXX na Okresnom úrade Krupina, odbor katastrálny, osobné motorové vozidlá značky Suzuki evidenčné číslo SJ 413 VIN: JSA0SJ50V00134331, číslo motora G13A, rok výroby 1987 a značky Volkswagen Polo 1,2i VIN: WVWZZZ9NZ4Y043731, číslo motora AWY, rok výroby 2003 a suma 1.975,90 eur vyplatená zo stavebného sporenia neb. v ČSOB patria do dedičstva po poručiťovi neb. Ing. B. W., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T.. L. XXX. V ostatnej časti bol návrh zamietnutý. Krajský súd v Žiline rozsudok okresného súdu potvrdil.

7. Tunajší súd rozsudkom č.k. 3C 107/2013-137 zo dňa 2.5.2016 zamietol žalobu žalobcov v 1. a 2.rade na určenie, že do dedičstva po neb. Ing. B. W., nar. XX.X.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T.ovská L. XXX, patrí suma 8 490,- eur vybratá žalovanou z jeho vkladnej knižky vedenej v O. sporiteľni, a.s. pod č. XXXXXXXXXXXX/XXXX.

8. Na základe odvolania žalobcov v 1. a v 2. rade proti rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Žiline svojím rozsudkom č.k. 10Co/220/2016-225 zo dňa 26.1.2017 zrušil rozsudok okresného súdu v tomto výroku, keď uviedol, že hoci na pojednávaní dňa 24.4.2016 sa súd prvej inštancie oboznámil so znaleckým posudkom B.. Kollára č. 34/2012 a súvisiacou zápisnicou o pojednávaní zo dňa 31.10.2013 vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 3C/47/2011, uvedené písomnosti nie sú obsahom spisu v súdnej veci, rovnako ani znalecký posudok B.. Poloncovej č. 4/2015, keď súd prvej inštancie závery vyplývajúce z dotknutých dôkazov považoval za určujúce a založil na nich svoje úvahy a samotné rozhodnutie o tomto nároku. Krajský súd sa nestotožnil s postupom pri ustálení skutkového stavu v danej otázke. Okresný súd uzavrel, že v čase udelenia splnomocnenia dňa 7.9.2010 ochorenie splnomocniteľa Ing. B. W. neovplyvňovalo "rozumovú a vôľovú zložku jeho konania natoľko, aby ho urobila k tomuto právnomu úkonu neschopného", keď vychádzal z toho, že splnomocnenie bolo udelené krátko po začiatku hospitalizácie menovaného dňa 29.8.2010, t.j. v čase, kedy znalkyňa B.. Poloncová vyhodnotila jeho psychický stav len ako miernu kognitívnu poruchu, ktorá až neskôr (v októbri 2010)

progredovala do rozvoja symptomatického sekundárneho dementného syndrómu stredne ťažkého až ťažkého stupňa. Hoci záver o (ne)spôsobilosti Ing. B. W. na právny úkon je záverom, ktorý vysloví konajúci súd, podkladové informácie o zdravotnom stave menovaného majú odbornú povahu. Pokiaľ sa znalci k psychickému stavu menovaného ku dňu 7.9.2010 bližšie nevyjadrovali, nie je náležité, ak tak učiní súd iba vlastnou úvahou, hoci aj vychádzajúcou z objektívnych lekárskeho vyšetrení, či nálezov tak zo skoršieho, ako i neskoršieho obdobia. Už o necelý mesiac bola u Ing. B. W. diagnostikovaná zmiešaná demencia s poruchami správania, čo viedlo vo veci Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3C/47/2011 k vysloveniu záveru o tom, že na dotknuté úkony vykonané v októbri 2010 už Ing. B. W. nebol spôsobilý. Súčasťou vyjadrení znalcov je i konštatovanie o procese postupného vyvinutia sa psychickej poruchy do stavu zisteného v októbri 2010. Preto je tento záver okresného súdu predčasný. Jeho úlohou v ďalšom postupe vo veci preto bude doplniť dokazovanie o odborné (medicínske) stanovisko ohľadne zdravotného stavu Ing. B. W. k 7.9.2010; osobitne z hľadiska priebehu ochorenia (jeho progresu), keďže už je právoplatne ustálené, že k 25.10.2010 pre duševnú poruchu už nebol spôsobilý k obdobnému právnomu úkonu. Najvhodnejším sa javí vyžiadanie odborného vyjadrenia, resp. podanie vysvetlenia od znalca. Na potrebu doplnenia dokazovania nič nemení ani obsah výpovede svedka N. o jeho vnímaní psychickej spôsobilosti Ing. B. W. pri udelení splnomocnenia. Hoci aj takéto laické vnímanie môže mať význam v celkovom hodnotení, nemôže byť určujúcim. Samozrejmosťou je doloženie do spisu úplných znaleckých posudkov B.. Poloncovej a B.. Kollára. Vzhľadom na obsah argumentácie žalobcov a doterajšie skutkové zistenia o samotnom akte podpisu plnomocenstva zo 7.9.2010 nie je potrebné vykonávať znalecké dokazovanie znalcom z odboru pismoznalectvo.

9. V nadväznosti na uvedené tunajší súd doložil do spisu znalecký posudok B.. Stanislava Kollára č. 34/2012 (č.l. 230), ako aj znalecký posudok B.. Eleny Poloncovej č. 4/2015 (č.l. 262). Zároveň na návrh uznesením č.k. 3C/107/2013-305 zo dňa 22.5.2017 ustanovil na podanie odborného vyjadrenia znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, B.. Eleny Poloncovej, v zmysle pokynov Krajského súdu v Žiline. Táto znalkyňa vypracovala odborné vyjadrenie (č.l. 331), zo záverov ktorého vyplynulo, že Ing. B. W. v čase podpisu plnomocenstva zo dňa 7.9.2010 udeleného pre žalovanú v 2. rade na jeho zastupovanie pri právnych úkonov nakladania s vkladom na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXX/XXXX vydané v SLSP a.s. s vysokou pravdepodobnosťou netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by ho robila na tento úkon nespôsobilým, mohol pochopiť obsah týchto právnych úkonov aj ich následky. Znalkyňa z hľadiska priebehu ochorenia (jeho progresu) posúdila zdravotný stav Ing. B. W. nasledovne: zo záznamov zdravotnej dokumentácie možno usudzovať, že dňa 7.9.2010 trpel Ing. B. W. miernou kognitívnou poruchou, ktorá predchádzala následnému progredujúcemu narušeniu kognitívnych schopností, spôsobených závažnými telesnými komplikáciami, opakovanými operačnými zákrokmi, ktoré boli vykonané v celkovej anestéze. Prejavy tejto poruchy sú v súlade so zvyšujúcim sa vekom a telesným zdravotným stavom. Prejavujú sa hlavne zhoršením výkonov v činnostiach, ktoré kladú vyššie nároky na pamäť a intelektové schopnosti, zhoršenou pozornosťou, zníženou schopnosťou rozdeliť pozornosť na sledovanie súčasne prebiehajúcich viacerých udalostí, spomalením tempa psychických pochodov, predĺžením reakčného času, klesá schopnosť vytvárať nové spomienky na udalosti, zhoršuje sa učenie, nejde však o zmeny takej intenzity, ktoré by znemožňovali plnenie bežných úkonov, žiadny z príznakov nie je tak závažný, aby mohla byť stanovená demencia.

10. Vzhľadom k tomu, že odborné vyjadrenie B.. Eleny Poloncovej bolo namietané žalobcami a títo navrhli výsluch znalkyne, súd nariadil jej výsluch. Znalkyňa v rámci výsluchu reagovala aj na námietky žalobcov - uviedla, že k záverom odborného vyjadrenia dospela na základe preštudovania zdravotnej dokumentácie. K CT vyšetreniu, ktoré bolo vykonané dňa 03.09.2010, poukázala na odborné vyjadrenia Dr. Hudcovského, neurológa, ktorý bol kompetentný posúdiť zdravotný stav menovaného z hľadiska telesného, a tento poukázal, že zistená atrofia mozgu nerovná sa diagnóza demencie. Vždy je to závislé od celkového zdravotného stavu, intelektového potenciálu daného človeka, pán W. mal vysokoškolské vzdelanie, preto možno predpokladať, že mal IQ minimálne v hornom pásme priemeru, čiže aj keď došlo k atrofii mozgu, čo je prirodzený proces vzhľadom k jeho veku a poklesu intelektových schopností, neznamená to, že v čase v súvislosti, s ktorým je posudzovaný zdravotný stav, trpel dementným syndrómom. Dôležitý je aj rozsah atrofie mozgu, ako aj čerstvosť zmien, na CT mozgu neboli popisované čerstvé infarktové zmeny. Jednalo sa o staršie ischemické zmeny. K testu MMSE sa vyjadřila v tom zmysle, že v zdravotnej dokumentácii bolo uvedené dosiahnuté skóre 12 bodov, je ale dôležité posúdiť, v ktorých položkách skóroval pán W., pretože posudzuje sa tam orientácia, prísun myšlienok, písomné vyjadrenia, počítačové schopnosti a dôležité je aj to, ako posudzovaný človek pri vypracovaní dotazníka môže a chce spolupracovať. Dotazník bol robený krátko po úraze, ktorý pán W. utrpel. Možno

predpokladať, že na výsledok testu mal vplyv aj stav bolestivosti. Tiež sú v zdravotnej dokumentácii uvedené aj záznamy, že spolupracovať nechcel, čo mohlo skresliť výsledky. Jeho orientácia v tých dátumoch, bola správna vo všetkých smeroch, chápal situáciu, čo sa týkalo jeho zdravotného stavu. V zdravotnej dokumentácii je opakovane uvedené jeho vyjadrenie, že sa dožadoval operácie zlomeniny.

11. Na základe návrhu žalovanej súd vyzval B.. Vladimíra Masaryka - prim. odd. ortopédie a úrazovej chirurgie, ÚVN Ružomberok, aby po poučení ako svedok odpovedal na položené otázky, k čomu aj došlo listom zo dňa 3.11.2017, z ktorého vyplynulo, že diagnóza - zmiešaná demencia stanovená na psychiatrickom konziliárnom vyšetrení konaného dňa 5.10.2010, stanovená psychiatrom, bola uvedená v osobnej anamnéze pacienta. B.. Vladimír Masaryk sa so závermi psychiatrického konziliárneho vyšetrenia konaného dňa 5.10.2010 sa stotožnil. Napokon B.. Vladimír Masaryk uviedol, že je fyziologický možné, aby sa pacient so značnou nadváhou a zlomeným krčkom ľavého femuru samostatne posadil na lôžku a na tomto lôžku udržal rovnováhu v sede deň po tom, čo bol prvý raz preložený z traumatologického oddelenia ÚVN Ružomberok do LDCH Štiavnička, pretože na ortopedickej klinike, kde sú zamestnané tri rehabilitačné sestry, sa priebežne s pacientmi cvičí.

12. Svedok B.. M. J. vo svojej výpovedi vyjadril sa k prijatiu Ing. B. W. staršieho do zariadenia LDCH Štiavnička, svedok uviedol, že Ing. B. W. starší bol prijatý do ich zariadenia, on bol preložený dňa 06.09.2010 z traumatologického oddelenia ÚVN SNP Ružomberok. Pointa toho, ako sa k nim dostal, bola v tom, že bol po zlomenine nohy, avšak vzhľadom na to, že mal slabé srdce, bola tam polymorbidita. Z anesteziologického hľadiska bol kontraindikovaný k operačnému výkonu, bolo potrebné operáciu odložiť alebo vôbec ju nerobiť v prvej etape a pri preklade ku nim mali k dispozícii prepúšťaciu správu k dátumu 06.09.2010. Uviedol, ako vyplynulo z prepúšťacej správy, s nasledovnými diagnózami, resp. vyšetreniami CT mozgu zo dňa 03.09.2010, morfológicky popísal z výsledkov vyšetrenia znamená ako mozog na obrázku vyzerá, ale nie je to automaticky asociované s výkonnosťou, funkčnosťou mozgu, skúšobnou schopnosťou pacienta, teda pacient s takýmto obrázkom, polovica pacientov môže byť ich obraz klinicky zmenený a ďalšia polovica napríklad môže byť v poriadku. Staré medicínske príslovie znie: „Všetky laboratórne a zobrazovacie metódy majú nápomocný charakter a najrozhodujúcejší je klinický stav pacienta zhodnotený lekárom.“ Dňa 06.09.2010 bol u nich prijatý, kolegyňa, ktorá ho prijímala, píše pacient orientovaný, vedomie lucidné, odpovede adekvátne, orientácia osobou, miestom, časom dobrá. S pacientom sa dalo rozprávať ako tak, viac menej sa nestotožňoval so skutočnosťou, že operácia sa neuskutočnila. Bol si vedomý toho, že prognóza neoperovaného pacienta je podstatne horšia, ako u operovaného pacienta, keď sa operácia podarí. Ďalej uviedol, že zo zdravotnej dokumentácie vidí, že jeho vlastnou rukou dňa 11.09.2010 napísal, že pacient bol mentálne svieži, dalo sa s ním komunikovať, mal dojem, že vie, o čom je reč a tlačil ich k idei predsa len sa podrobiť operácií, ktorá sa zamietla. Uviedol, že písal on sám strojom dňa 14.09. zápis, že pacient je mentálne relatívne v dobrej výkonnosti a opakovane sa dožaduje operačného riešenia. Telefonicky kontaktoval doktora Masaryka, kde dohodli preloženie o pár dní na oddelenie ortopédie. Čo sa týka druhej hospitalizácie u nich od 01.12. do XX.XX.XXXX, pre porovnanie jeho duševný stav bol dezorientovaný osobou, miestom, časom, na otázky odpovedal neadekvátne, prítomný hlboký dekubit odležanina, sami boli dosť sklamaní, ako to dopadlo. Po duševnej stránke tá druhá hospitalizácia oproti prvej hospitalizácií u nich bola totálna zmena, v prípade tohto pacienta došlo ku komplikáciám, ktoré boli natoľko ťažké a sľučujúce pre jeho telo, že zlyhala duša aj telo. Ostal ležiaci, vytvorili sa odležaniny a duševne to nespracoval a vtedy sa prejavila tá duševná záležitosť, ktorá bola na CT-čku, atrofia mozgu a staré ischemické zmeny, čo znamená, že atrofia mozgu, pokiaľ je zistená, neznamena automaticky, že človek je duševne pomimo, lebo mnoho ľudí funguje s takýmto nálezom. Atrofia mozgu je veku primeraná, čo neznamena, že pacient je automaticky dementný. Morfológická diagnóza je stanovená, to však nie je rozhodujúce, rozhodujúci je klinický stav. Svedok k vykonanému testu kognitívnych funkcií MMSE uviedol, že tento test bol vykonaný dňa 12.09.2010, výsledok je 12 bodov, čo klasifikuje pacienta do škály stredne ťažkej poruchy kognitívnych funkcií, tento výsledok sa nerovná demencii, nejde o test na demenciu, ale o test na kognitívne funkcie. Test na demenciu neexistuje, je to zložitá mozaika symptómov, toto je test na kognitívne funkcie. Tento nález nekoreluje s vyjadrením lekára pri prijíme, ani s vyjadreniami svedka v zdravotnej dokumentácii, ktoré majú vyššiu silu. Dôvodom môže byť nedoslýchavosť pacienta, to sa stáva často, v tomto prípade, čo je poznamenané v prepúšťacej správe z ÚVN SNP Ružomberok, to znamená, keď sa pacientovi zahúka do ucha, odpovie, keď sa otázka položí tichšie, je problém. Druhá otázka je, že pokiaľ pacient reagoval v čase, kedy sa test robil, nemusel byť pacient v dobrej psychickej kondícii. Ďalším faktorom je ľudský faktor, do akej miery to ich zamestnankyňa urobila, možné je všeličo. Názor svedka je taký, že tento výsledok bol príliš nízky, ako sa díval na neho on.

13. Súd na návrh nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom B.. Stanislavom Kollárom uznesením č.k. 3C/107/2013-451 zo dňa 22.01.2018. Tento znalec vypracoval znalecký posudok č. 1065/2018, zo záverov ktorého vyplynulo, že nebol Ing. B. W. v čase podpisu plnomocenstva zo dňa 7.9.2010 udeleného pre žalovanú v 2.rade na jeho zastupovanie pri právnych úkonoch nakladania s vkladom na vkladnej knižke č. XXXXXXXXXXX/XXXX vydanej SLSP a.s. s vysokou pravdepodobnosťou netrpel takou duševnou poruchou trvalého, resp. prechodného charakteru, ktorá by ho robila na tento právny úkon nespôsobilým a teda s vysokou pravdepodobnosťou mohol pochopiť obsah týchto právnych úkonov a ich následky. Vo vzťahu k priebehu ochorenia (jeho progresu) znalec konštatoval, že neb. Ing. B. W. ku dňu 7.9.2010 s vysokou pravdepodobnosťou trpel miernou kognitívnou poruchou (ktorá je vo vzťahu k spôsobilosti na sporný právny úkon forenzne - psychiatricky nevýznamnou duševnou poruchou) v tom čase (7.9.2010) sa u neho ešte nejednalo o takú vážnu duševnú poruchu, akou trpel dňa 25.10.2010. Znalec zároveň potvrdil závery odborného vyjadrenia B.. Eleny Poloncovej č. 23/2017 (č.l. 331 spisu).

14. B.. Stanislav Kollár vo svojej výpovedi na pojednávaní zotrval v plnom rozsahu na znaleckom posudku, ktorý vypracoval v celom rozsahu. Pokiaľ bolo namietané, že chýba predmetná doložka, uznáva, je to jeho chyba, následne ju opravil. Stále sa tam opakuje problematika vyšetrenia mozgu počítačovou tomografiou - CT mozgu. On tu už bol vypovedať na súde ako znalec v októbri 2013, stále platí, čo tam povedal. Poukázal na to, že atrofia mozgu nemusí dokazovať, že sa jedná o demenciu. Poukázal na možnosť demencie, keď k tomu nie sú konkrétne klinické príznaky, tak demenciu jednoducho stanoviť nemožno a už absolútne nie v posmrtnom posudzovaní duševného stavu. Teda nález ku dňu 07.09.2010 tam bol, ale len z tohto nálezu diagnózu demencie, či prípadnej nespôsobilosti, vykonať sporný právny úkon nemožno v žiadnom prípade vyvodiť. Klinicky, ako vyplýva zo zdravotnej dokumentácie, nebolo zistené nič. Čo sa týka ďalšej námietky týkajúcej sa pomocného tzv. MMSE vyšetrenia, k tomuto reagoval na str. 102 znaleckého posudku v bode 7, z čoho vyplýva, že správnosť prevedenia tohto vyšetrenia bola v ďalšom priebehu dokazovania sporu len z nemedicínskeho pohľadu spochybnená významným spôsobom. Na str. 13 posudku poukázal na list doktora J. zo dňa 20.11.2013, kde doktor J. sám spochybňuje, keď uvádza, že nízke skóre pacienta bolo ale zapríčinené nie poklesom jeho duševnej výkonnosti, ale značnou nahluchlosťou pacienta. Pacient dobre nepočul otázku a preto nepresne odpovedal. A rovnako tak pán J. vypovedal 07.11.2017 (znalecký posudok str. 75), v ktorej výpovedi pred súdom spochybňuje nález tohto vyšetrenia. Sám lekár, ktorý tento test realizoval, spochybnil výsledok s odstupom času. Tiež poukázal na list B.. J. zo dňa 20.11.2013, kde k ošetrojúcej lekárke B.. Kollárikovej uviedol, že pracovala v ich liečebni krátku dobu, nemala v minulosti žiadnu prax z geriatrickými pacientami, čo uviedol v tej súvislosti, že ona tam bola zodpovedná za ten test. Keď povie sám primár zariadenia, že to bolo zlé, tak musí z toho vychádzať. Ďalej znalec poukázal na svoju výpoveď pred súdom v inom konaní dňa 31.10.2013, kde sa vyjadroval k testom MMSE tak, že ide o testy orientačné. Test MMSE nie je jediným dôvodom, na základe ktorého dospel k záveru znaleckého posudku, ako sa tam vyjadril, to znamená, vždy je treba vziať do úvahy aj ostatné príznaky. Konkrétne, keď ide o dátum 07.09.2010, tak v zdravotnej dokumentácii sú zaznamenané príznaky, ktoré sú v rozpore s týmto nálezom, konkrétne prijímacia správa zo Štiavničky (str. 90 znaleckého posudku), časť objektívne vyšetrenie. Konkrétne pacient orientovaný, vedomie lucijné, kontakt normálny, odpovede adekvátne, orientácia osobou, miestom a časom je dobrá. Takisto str. 91, nález zo dňa 16.09.2010, tiež zariadenie Štiavnička, keď je uvedené, že pacient je mentálne v relatívne dobrej výkonnosti. Ďalej str. 91 dole, prepúšťacia správa zo Štiavničky z 20.09., kde je uvedené: pacient orientovaný, vedomie lucijné, kontakt normálny, odpovede adekvátne, orientácia osobou, miestom a časom je dobrá; tiež str. 92, časť epikríza, kde je uvedené, že pacient je mentálne v relatívne dobrej výkonnosti. Tiež poukázal na písomné vyjadrenie B.. J. a aj výpoveď B.. J. pred súdom, kde tiež poukázal proti diagnóze demencie, kde v jednom konaní sa bavili o októbri 2010, ale tu ku dňu 07.09.2010 je úplne diametrálne iný zdravotný stav a iná situácia. K progresu ochorenia sa znalec vyjadril, že išlo to s ním rýchlo dolu, jeho zdravotný stav sa rapídne zhoršoval do budúcnosti. Podľa znalca bol progres spôsobený vekom, zlomeninou krčku stehrovej kosti, ktorá v takomto veku býva vždy vážnym, život ohrozujúcim a potenciálne smrteľným ochorením a všetkým tými komplikáciami a pridruženými ochoreniami. Ešte znalec doplnil, že na doliečováku v Štiavničke stav pacienta bol posúdený ako dobrý, bolo vyhodnotené, že je schopný operácie a preto mu aj operáciu vybavili a prekladali ho na úrazovku. Pod pojmom byť schopný operácie, znamená byť schopný nielen z telesného hľadiska, ale aj z psychického hľadiska, aby pacient po operácii bol schopný spolupracovať pri pooperačnej starostlivosti a rehabilitácii. Vysvetlil to tak, že keď je pacient vo vyššom veku a je vidieť, že duševne na tom nie je dobre a nebude schopný spolupracovať pri pooperačnej starostlivosti a rehabilitácii, tak k tomu operačnému zákroku nie je

smerovaný, nakoľko takýto operačný zákrok môže urýchliť smrť pacienta, ale ak máte pacienta a vidíte, že je schopný spolupráce po operačnom zákroku a v rámci rehabilitácie, tak sa snažíte takýto operačný zákrok presadiť, pretože je pravdepodobnosť, že to môže prispieť k jeho celkovému stavu, k jeho zlepšeniu. Znalec uviedol, že existujú demencie, kde táto 6 mesačná podmienka trvania príznakov nie je potrebná, ale v tomto prípade o takýto prípad sa nejedná, čiže formálne je potrebná podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb a podľa tabuliek, aby tieto príznaky trvali 6 mesiacov. V tomto konkrétnom prípade to naplnené nebolo, nakoľko na to nebol čas a nebohý zomrel skôr, ako by tieto príznaky u neho trvali 6 mesiacov. To, že pani psychiatricka v rámci konzília dňa 05.10.2010 stanovila diagnózu demencie, z toho v žiadnom prípade nevyplýva, že tam tie príznaky boli 6 mesiacov dozadu. Ona stanovila diagnózu na základe aktuálneho klinického obrazu. Rozlišujeme diagnózu demencie a diagnózu demenčného syndrómu, ktorý sa dá stanoviť z jednorazového klinického vyšetrenia. K 05.10.2010 uviedol, že podľa jeho názoru, jednalo sa o demenčný syndróm s pravdepodobne nasadajúcou prechodnou kvalitatívnou poruchou vedomia, čo je tiež duševná porucha forenzne významná. To, čo tam bolo dňa 05.10. však nijako neodvodíme, ani to nemá nejaký vplyv na to, čo bolo 07.09. Znalec uviedol, že má na mysli konkrétny psychický stav pacienta a sme v úplne inej medicínskej situácii, ako to bolo v predchádzajúcom konaní. Znalec poukázal na výpovede svedkov, ktoré sú zaznamenané v zápisnici súdu, začína to na str. 51, t. j. zo dňa 04.03.2014, ale aj zápisnica zo dňa 24.04.2014, konkrétne: pacient bol v tej situácii orientovaný, vedel o čo sa jedná, sám to chcel a dokonca sa malo jednať o pokračujúce konanie, ktoré zahájil na jar 2010. Znalec poukázal na celý kontext. Pokiaľ sa týka vyjadrenia žalobkyne v 2.rade, kde v úvode popisuje zdravotný stav pacienta niekedy v závere augusta 2010, ako veľmi zlý, znalec uviedol, že je to pravdou. V tom čase ten zdravotný stav bol veľmi zlý, nakoľko si zlomil krčok stehnej kosti a bol bez pomoci. Avšak potom bol vzatý do nemocnice a predmetom posudzovania je deň 07.09., kedy bol stav diametrálne iný.

15. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav: Žalobcovia v 1. a v 2.rade v konaní uplatňovali voči žalovanej svoj nárok na určenie, že suma 8.490,- eur vybratá žalovanou z vkladnej knižky neb. Ing. B. W., vedenej v O. sporiteľni, a.s. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, patrí do dedičstva po tomto nebohom. Žalobcovia v 1. a 2.rade odôvodnili tento nárok vadami spôsobujúcimi neplatnosť tohto plnomocenstva, a to jednak sfaľovaným podpisom splnomocniteľa na ňom a jednak jeho zhoršeným zdravotným stavom v čase spisovania tohto plnomocenstva - duševnou poruchou, ktorá ho robila k tomuto právnemu úkonu neschopným. V konaní bolo nesporné, že žalovaná v 2.rade peniaze v sume 8.490,- Eur z označenej vkladnej knižky majiteľa Ing. B. W. na základe predmetného plnomocenstva zo dňa 07.09.2010 vybrala. Obrana žalovanej v 2.rade spočívala v tvrdení, že tieto peniaze jej daroval Ing. B. W. na oslave pri príležitosti jej 18-tich narodenín (dňa 03.03.2010), pričom k prepisu údajov na vkladnej knižke nedošlo z dôvodu viazanosti peňazí z predmetnej vkladnej knižky na termínovanom vklade a s tým súvisiacej nevýhodnosti takejto transakcie pred uplynutím doby trvania termínovaného vkladu, pričom tento úkon bol odložený na neskôr - po ukončení doby viazanosti termínovaného vkladu. Z tohto dôvodu súd predbežne skúmal otázku, či došlo k platnému právnemu úkonu darovania peňazí Ing. B. W. žalovanej v 2.rade.

16. Aktívna vecná legitímácia žalobcov v 1. a 2. rade bola v konaní preukázaná, keďže títo patria do okruhu dedičov po neb. Ing. B. W. ako jeho potomkovia (dedičské konanie vedené Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 5D/110/2010).

17. Podľa § 628 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

1) Darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma.

2) Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnutelnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní.

Podľa § 455 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

18. Darovacia zmluva vzniká súhlasným prejavom vôle darcu a obdarovaného. Darovacou zmluvou darca prenecháva alebo sľubuje bezplatne prenechať obdarovanému určitý majetkový prospech bez toho, že by mal na to právnu povinnosť a obdarovaný tento dar alebo sľub prijíma. Základnými pojmovými znakmi darovacej zmluvy sú predmet daru, bezplatnosť a dobrovoľnosť. Darovacia zmluva vzniká

spravidla reálne, t. j. z priamej vôle oboch účastníkov spojením s faktickým odovzdaním a prevzatím daru. V takom prípade môže byť prejav vôle urobený akýmkoľvek spôsobom, teda i konkludentne odovzdaním a prevzatím daru. Vo výnimočných prípadoch netreba odovzdať celý predmet daru, stačí odovzdať obdarovanému také príslušenstvo obdarovanej veci, ktoré umožňuje jej faktické ovládanie. Druhou formou darovacej zmluvy je konsenzuálna zmluva, ktorou darca sľubuje poskytnúť určitý majetkový prospech obdarovanému, ktorý tento sľub prijíma. K odovzdaniu a prevzatiu predmetu daru tu dochádza neskôršie. Pre takéto darovanie však zákon vyžaduje písomnú formu a nedodržanie tejto formy má za následok absolútnu neplatnosť darovacej zmluvy.

19. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutkové okolnosti tohto prípadu. Z vykonaného dokazovania - vylúchu žalovanej v 2.rade, žalovanej v 1. rade a svedka W.a N. vyplynulo, že pri príležitosti jej 18-tich narodenín na oslave začiatkom marca 2010 jej neb. Ing. B. W. daroval peniaze na označenej vkladnej knižke v SLSP, a.s., čo mal fakticky prejavíť odovzdaním tejto vkladnej knižky v obálke. Súd má za to, že pokiaľ predmetom darovania boli peniaze v uvedenej sume, pri samotnom obdarovaní k ich odovzdaniu a prevzatiu nedošlo. Podľa názoru súdu vkladná knižka, ktorá predstavuje cenný papier potvrdzujúci existenciu vkladu a jeho výšky, a zároveň vzťah medzi vkladateľom a bankou sama o sebe ešte neumožňuje faktické nakladanie s peniazmi na nej uloženými, keďže táto bola vystavená na meno majiteľa Ing. B. W. a v danom čase plnomocenstvo na nakladanie s touto vkladnou knižkou pre žalovanú v 2.rade udelené nebolo, ani nedošlo k prepisu majiteľa vkladnej knižky. Z tohto dôvodu nie je splnená podmienka písomnej formy darovacej zmluvy v tomto prípade, keďže k odovzdaniu a prevzatiu peňazí nedošlo v momente darovania, čo má za následok absolútnu neplatnosť darovacej zmluvy. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikát Z IV. (str. 607), v zmysle ktorého darovacia zmluva v zmysle ustanovenia § 407 (teraz § 628) je platne uzavretá, ak darca odovzdá obdarovanému do jeho ruky príkaz k prevodu alebo k výplate peňazí z konta v peňažnom ústave. V zmysle uvedeného je teda v každom prípade potrebné dať v momente darovania jednoznačný pokyn banke umožňujúci obdarovanému aj prístup k týmto peniazom, t. j. k predmetu daru. V tomto prípade však zo strany Ing. B. W. v momente darovania k takémuto pokynu pre banku nedošlo. Súd zdôrazňuje, že nedodržanie tejto formy však nezakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ak už došlo k plneniu - k plneniu v tomto prípade už došlo v nadväznosti na udelené plnomocenstvo zo dňa 07.09.2010 žalovaná v 2. rade peniaze z tejto vkladnej knižky vybrala. Preto logicky súd ani nemôže vysloviť, že táto suma peňazí patrí do dedičstva po neb. Ing. B. W.. Následne súd skúmal, či plnomocenstvo zo dňa 7.9.2010 spĺňa náležitosti v zmysle § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka.

20. S poukazom na ustanovenie § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takisto je neplatný právny úkon osoby konajúcej v duševnej poruche, ktorá ju robí na tento právny úkon neschopnou.

21. Žalobcovia v 1. a 2. rade namietali, že predmetný právny úkon bol realizovaný v duševnej poruche, ktorá robila Ing. B. W. neschopného na tento právny úkon s poukazom na záznamy v zdravotnej dokumentácii v čase od 29.08.2010 do času smrti dňa 12.12.2010 vzhľadom na konštatovanú demenciu s poruchami správania na základe psychiatrického vyšetrenia vykonaného dňa 05.10.2010, ako aj s poukazom na výsledky MMSE testov. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery znaleckého dokazovania v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 3C/47/2011 o určenie, že veci patria do dedičstva a iné - znalecký posudok B.. Stanislava Kollára č. 34/2012, ako aj znalecký posudok B.. Eleny Poloncovej č. 4/2015, obaja znalci z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria.

22. V označenom konaní súd skúmal platnosť právnych úkonov z hľadiska duševnej spôsobilosti Ing. B. W. v čase, kedy boli tieto právne úkony urobené, konkrétne jednalo sa o darovaciu zmluvu na nehnuteľnosti zo dňa 21.10.2010, splnomocnenie k žiadosti o vykonanie zmeny - odhlásenie motorových vozidiel z poručiťľa na inú osobu zo dňa 25.10.2010 a výpoveď zmluvy o stavebnom sporení zo dňa 28.10.2010, t.j. jednalo sa o právne úkony z druhej polovice mesiaca október 2010, s časovým odstupom cca 1,5 mesiaca po udelení plnomocenstva pre žalovanú v 2. Rade (7.9.2010). Znalkyňa B.. Elena Poloncová dospela k záveru, že poručiťľ v čase podpisu predmetnej darovacej zmluvy, splnomocnenia a výpovede zmluvy trpel symptomatickým dementným syndrómom na zmiešanom vaskulárnom, t.j. cievnom a degeneratívnom podklade, čo sa prejavilo narušením kognitívnych schopností v oblasti pamäti, pozornosti, myslenia, intelektu, patickými náladami, poruchami motivácie a správania, narušením schopnosti samostatného rozhodovania. Vzhľadom k priebehu ochorenia u poručiťľa sa jednalo s najväčšou pravdepodobnosťou na začiatku zhoršenia telesného zdravotného stavu v septembri 2010 o miernu kognitívnu poruchu, ktorá predchádzala od októbra

2010 do rozvoja symptomatického sekundárneho dementného syndrómu stredne ťažkého až ťažkého stupňa s tranzitórnym amentným stavom, ktorý prekonal 4.-5.10.2010, a teda nebol spôsobilý v čase posudzovania predmetných úkonov správne pochopiť situáciu a zvážiť dôsledky svojho konania vzhľadom k narušeniu kognitívnych schopností spôsobených telesnými komplikáciami, opakovanými operačnými zákrokmi vykonanými v celkovej anestéze. Znalec B.. Stanislav Kollár dospel k záveru, že posudzovaný v predmetných dátumoch (21., 25., 28. 10.2010) s vysokou pravdepodobnosťou trpel mnohými závažnými život ohrozujúcimi ochoreniami a závažnou duševnou poruchou v pravom slova zmysle, zmiešanou demenciou stredne ťažkého stupňa, v dôsledku ktorej bola jeho schopnosť posúdiť obsah, význam a následky svojho konania narušená a zároveň bola závažne narušená aj jeho schopnosť toto konanie ovládnuť, teda nebol schopný vybavovať a riešiť svoje osobné záležitosti, primerane vystupovať pred notárom, matrikárom a podobne, nebol spôsobilý vykonávať žiadne právne úkony.

23. Z hľadiska priebehu ochorenia (jeho progresu) súd vyžiadal odborné vyjadrenie a následne nariadil znalecké dokazovanie k odbornej otázke zdravotného stavu Ing. B. W. dňa 7.9.2010 (podpis predmetného plnomocenstva), a to vzhľadom ku skutočnosti, že už je právoplatne ustálené, že k 21.10.2010 pre duševnú poruchu už nebol spôsobilý k obdobným právnym úkonom. Súd nezistil rozpory medzi závermi odborného vyjadrenia B.. Eleny Poloncovej a závermi znaleckého posudku B.. Stanislava Kollára. Konkrétne obaja ustálili, že Ing. B. W. v čase podpisu predmetného plnomocenstva dňa 7.9.2010 s vysokou pravdepodobnosťou netrpel takou duševnou poruchou, ktorá by ho robila na tento právny úkon nespôsobilým, s vysokou pravdepodobnosťou trpel miernou kognitívnou poruchou, ktorá je vo vzťahu k spôsobilosti na sporný právny úkon forenzne psychiatricky nevýznamnou poruchou. Z hľadiska priebehu ochorenia nejednalo sa u neho ešte o takú vážnu duševnú poruchu, akou trpel dňa 25.10.2010.

24. Žalobcovia v 1. a 2. rade namietali uvedené odborné vyjadrenie a znalecký posudok s dôrazom na výsledky testu MMSE zo dňa 12.9.2010 a výsledky vyšetrenia CT mozgu (počítačová tomografia) zo dňa 3.9.2010, na rýchly progres ochorenia, na nesplnenie podmienky 6mesačného trvania príznakov demencie u tohto pacienta, na zlý zdravotný stav pacienta v závere mesiaca august 2010. Podľa názoru súdu znalci sa s týmito námietkami dostatočne vysporiadali a súd v plnom rozsahu odkazuje na ich presvedčivú odbornú argumentáciu bez zistenia akýchkoľvek rozporov:

25. Znalkyňa B.. Elena Poloncová progres v narušení kognitívnych schopností pacienta odôvodnila závažnými telesnými komplikáciami, opakovanými operačnými zákrokmi, ktoré boli vykonané v celkovej anestéze. K CT vyšetreniu mozgu z 3.9.2010 poukázala na odborné vyjadrenie B.. Hudcovského, neurológa, ktorý bol kompetentný posúdiť stav pacienta z hľadiska telesného, keď uviedol, že atrofia mozgu nerovná sa diagnóze demencie, závisí to od celkového zdravotného stavu, intelektového potenciálu človeka (Ing. B. W. mal VŠ vzdelanie, možno predpokladať IQ v hornom pásme priemeru) a atrofia mozgu je prirodzený proces vzhľadom k jeho veku a poklesu intelektových schopností, a neznamena, že pacient trpel dementným syndrómom. K stanoveniu diagnózy demencie uviedla, že žiaden z príznakov miernej kognitívnej poruchy u pacienta, ktorou trpel dňa 7.9.2010 nie je taký závažný, aby mohla byť stanovená demencia, nejde o zmeny takej intenzity, ktoré by znemožňovali plnenie bežných úkonov. K dotazníku MMSE zdôraznila, že tento bol robený krátko po úraze, ktorý utrpel Ing. B. W. a teda na výsledok mohol mať vplyv aj stav bolestivosti, taktiež zo zdravotnej dokumentácie vyplývajú záznamy o odmietaní spolupráce z jeho strany, čo mohlo skresliť výsledky, zo zdravotnej dokumentácie vyplýva jeho opakované vyjadrenie v tom smere, že sa dožadoval operácie zlomeniny, v relevantných dátumoch bola jeho orientácia správna vo všetkých smeroch, chápal situáciu týkajúcu sa jeho zdravotného stavu. Pri stanovení diagnózy demencie sa nevychádza len z dotazníkov, ale z hodnotenia celkového stavu, z jeho klinického obrazu, pozorovania správania pacienta. Obsah zdravotnej dokumentácie k 7.9.2010 (interné konzílium, sesterský záznam, RTG vyšetrenie hrudníka, prekladová správa, prijatie do zariadenia LDCH v Štiavničke) nedáva dostatočný podklad k stanoveniu diagnózy demencie.

26. Znalec B.. Stanislav Kollár obdobne poukázal na rýchly progres ochorenia za obdobie od 7.9.2010 do 21.10.2010 a tento odôvodnil vekom pacienta, zlomeninou krčku stehennej kosti (potenciálne smrteľné ochorenie v tomto veku), komplikáciami a pridruženými ochoreniami. K stanoveniu diagnózy demencie uviedol, že podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb je potrebné formálne trvanie príznakov u tohto typu demencie 6 mesiacov, v konkrétnom prípade to naplnené nebolo (nastala smrť pacienta), psychiatricka stanovila diagnózu demencie dňa 5.10.2010 podľa aktuálneho klinického obrazu, z čoho však automaticky nevyplýva, že príznaky demencie tam boli 6 mesiacov dozadu, resp. dňa 7.9.2010.

Znalec tiež uviedol, že zdravotný stav pacienta v závere augusta 2010 bol zlý (zlomenina krčku stehennej kosti, pacient bez pomoci), avšak v rámci hospitalizácie došlo k zlepšeniu. K výsledku CT vyšetreniu mozgu zdôraznil, že atrofia mozgu nemusí dokazovať, že jedná sa o demenciu, poukazuje len na možnosť demencie, sú nevyhnutné konkrétne klinické príznaky pre stanovenie diagnózy demencie, osobitne s prihliadnutím k tomu, že ide o posmrtné posudzovanie duševného stavu. Len z uvedeného nálezu diagnózu demencie nemožno v žiadnom prípade vyvodiť. K výsledkom testu MMSE poukázal na spochybnenie správnosti prevedenia tohto vyšetrenia B.. J.m, primárom zariadenia LDCH v Štiavničke, a to z dôvodu značnej nahluchlosti pacienta, ako aj z dôvodu spochybnenia postupu zamestnanca, ktorý test s pacientom vykonával, B.. J. vylúčil, že nízke skóre bolo zapríčinené poklesom duševnej výkonnosti Ing. B. W.. Znalec uviedol, že k dátumu 7.9.2010 v zdravotnej dokumentácii sú zaznamenané príznaky, ktoré sú v rozpore s týmto nálezom (prijímacia správa v zariadení LDCH v Štiavničke, prepúšťacia správa, priebežné záznamy o mentálnej výkonnosti pacienta), zdravotný stav pacienta v tomto zariadení bol vyhodnotený ako dobrý, pacient bol posúdený ako schopný operácie (z hľadiska telesného, ale aj psychického - relevantná otázka schopnosti spolupráce pri pooperačnej starostlivosti a rehabilitácii).

27. Súd návrh žalobcov v 1. a 2. rade na vykonanie dôkazu, a to vypracovanie znaleckého posudku znaleckým ústavom v odbore zdravotníctvo k relevantnej otázke posudzovania duševného stavu Ing. B. W. v čase 7.9.2010 zamietol ako nedôvodný, nakoľko má za to, že závery znalcov nie sú v zrejmom rozpore (nie sú v zrejmom rozpore ani závery dvoch znaleckých posudkov vypracovaných tým istým znalcom, keďže tieto posudzovali duševný stav osoby v rôznych časových obdobiach). Zároveň súd nezistil, že v danom prípade ide o obzvlášť závažný prípad vyžadujúci si osobitné vedecké posúdenie.

28. Súd zamietol návrh žalobcov v 1. a 2. rade na vypracovanie znaleckého posudku v odbore písomoznalectvo k pravosti podpisu Ing. B. W. na predmetnom plnomocenstve zo dňa 7.9.2010, nakoľko to nie je potrebné vzhľadom na obsah argumentácie žalobcov a doterajšie skutkové zistenia o samotnom akte podpisu plnomocenstva dňa 7.9.2010 (v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu - str. 6 bod 21. posledná veta odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.1.2017). Podpis splnomocniteľa na predmetnom plnomocenstve bol realizovaný za prítomnosti pracovníčky SLSP, a.s. a tiež svedka W.a N. (aj za prítomnosti žalovanej v 1.rade a žalovanej v 2.rade). Z týchto zistení mal súd preukázanú pravosť podpisu Ing. B. W. na tomto plnomocenstve. Žalobcovia v 1.a 2.rade súdu nepredložili taký dôkaz, ktorý by spochybnil tento záver súdu. S tvrdením žalobcov v 1.a 2.rade, že už len na základe pohľadu voľným okom možno zistiť odlišnosť tohto podpisu s pravými podpismi Ing. B. W. sa súd nestotožnil, keďže argument o odlišnosti podpisov sám o sebe nie je podkladom pre ustálenie záveru, že podpis bol sfaľšovaný, zohľadňujú sa podmienky a situácia, za ktorých k podpisu došlo. Pokiaľ spochybňovali žalobcovia v 1.a 2.rade vierohodnosť svedka W.a N. z dôvodu, že jeho rodičia sa zúčastnili oslavy 18. narodením žalovanej v 2.rade, súd túto námietku nezohľadnil, nakoľko W. N. vypovedal v konaní ako svedok, vyjadroval sa ku konkrétnym skutkovým okolnostiam, ktoré vnímal vlastnými zmyslami, pred výpoveďou bol riadne poučený o následkoch nepravdivej svedeckej výpovede a navyše súd podotýka, že pracovníčka banky, ktorá zabezpečovala vyhotovenie a podpis plnomocenstva, je treťou osobou bez blízkeho vzťahu k žalovanej v 2.rade. Napokon súd konštatuje, že výpoveď svedka W.a N. je v súlade s listinným dôkazom - samotným plnomocenstvom zo dňa 7.9.2010.

29. Súd zamietol návrh žalobcov v 1. a 2. rade posúdiť znalcom otázku súvislosti medzi duševnou poruchou osoby a jej podpisom, resp. písomným prejavom v danom čase s poukazom na vyjadrenie znalca B.. Stanislava Kollára vo výpovedi na pojednávaní dňa 27.9.2018 (strana 10), podľa ktorého duševnú poruchu z podpisu osoby stanoviť nemožno. Súd zdôrazňuje, že v tomto spore dvaja znalci skúmali psychický stav Ing. B. W. ku dňu podpisu predmetného plnomocenstva na základe zdravotnej dokumentácie a súdneho spisu, teda mali dostatočný podklad pre svoje skúmanie.

30. Súd zamietol návrh žalobcov v 1. a 2. rade na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku iným znalcom (ako B.. Elena Poloncová, ako Stanislav Kollár), nakoľko takáto možnosť zo zákona nevyplýva - v tejto veci súd vyžiadal odborné vyjadrenie podľa § 206 CSP, následne nariadil znalecké dokazovanie a ustanovil znalca podľa § 207 ods. 1 CSP. Návrh žalobcov v 1. a 2. rade na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom súd zamietol, keďže neboli splnené podmienky stanovené v § 207 ods. 3 CSP.

31. Súd zamietol návrh žalobcov v 1. a 2. rade na vypočutie svedkov bratov Q. k skutkovej okolnosti, v akom stave našli Ing. B. W. v čase, keď utrpel úraz, nakoľko podľa vyjadrení znalcov B.. Stanislava

Kollára a B.. Eleny Poloncovej v čase utrpenia úrazu zdravotný stav Ing. B. W. bol nepochybne zlý po telesnej, aj duševnej stránke (bolestivosť), avšak v rámci hospitalizácie došlo k jeho zlepšeniu, ako vyplýva zo záznamov v zdravotnej dokumentácii. Súd konštatuje, že vykonanie tohto dôkazu by bolo vzhľadom na uvedené nadbytočné.

32. Súd dospel k záveru, že predmetný právny úkon nemá vady, na ktoré poukazovali žalobcovia v 1. a 2. rade a preto uplatnený nárok žalobcov v 1. a 2. rade na určenie, že do dedičstva po neb. patrí suma 8 490,- eur vyhodnotil ako nedôvodný a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda žalobu zamietol.

33. O trovách konania v časti konania o nároku na určenie neplatnosti plnomocenstva súd rozhodol tak, že priznal žalovaným v 1. a 2. rade, ktoré boli v konaní o tomto nároku úspešné v celom rozsahu, keďže súd žalobu o tomto nároku zamietol, nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne voči žalobcom v 1. a 2. rade, ktorí v spore úspech nemali, a to v rozsahu 100%, s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

34. O trovách konania v časti konania o nároku na určenie, že do dedičstva po neb. Ing. B. W. patrí suma 8.490,- eur, súd rozhodol tak, že priznal žalovanej v 2. rade, ktorá bola v konaní o tomto nároku úspešná v celom rozsahu, keďže súd žalobu o tomto nároku zamietol, nárok na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne voči žalobcom v 1. a 2. rade, ktorí v spore úspech nemali, a to v rozsahu 100%, s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

35. O trovách konania v časti konania o nároku na určenie, že do dedičstva po neb. Ing. B. W. patrí suma 1.734,10 eur, súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP. Čistý procesný úspech žalovanej v 1. rade predstavuje 28,02 % (žalobou uplatnená suma 1.734,10 eur, priznaná suma 624,10 eur, čo predstavuje procesný úspech žalobcov v 1. a 2. rade vo výške 35,99% a procesný úspech žalovanej v 1. rade 64,01 %, rozdiel týchto percentuálnych vyjadrení predstavuje čistý procesný úspech žalovanej v 1. rade), pričom vzhľadom k jeho výške a výške uplatneného nároku súd nepristúpil k pomernému rozdeleniu trov.

36. Súd O. republiky voči žalobcom v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania štátu spoločne a nerozdielne v rozsahu 100% v zmysle § 262 ods. 1 CSP a § 259 CSP. Súd zistil vznik trov štátu v súvislosti s nariadením znaleckého dokazovania a ustanovením znalca B.. Stanislava Kollára na návrh žalobcov v 1. a 2. rade (uznesenie zo dňa 22.1.2018, č.k. 3C/107/2013-451), nakoľko preddavky zložené žalobcami v 1. a 2. rade nepostačovali na úhradu celej priznanej odmeny znalca a bola potrebná čiastočná úhrada odmeny z rozpočtových prostriedkov súdu. Žalobcovia boli v spore o nároku na určenie, že do dedičstva patrí suma 8.490,- Eur, ktorého sa týkalo označené znalecké dokazovanie neúspešní, preto súd ich zaviazal na náhradu vzniknutých trov štátu. Súd z uvedeného znaleckého posudku a vyjadrenia znalca vychádzal pri svojom rozhodovaní a závery znaleckého dokazovania vyzneli v neprospech žalobcov v 1. a 2. rade.

Poučenie:

Proti výroku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.